

med verserende strafforfølgning midlertidigt tilbageholde eller udlevere dem til udstedelseslandet på den betingelse, at de senere tilbageleveres.

4. Enhver rettighed, som fuldbyrdelseslandet eller tredjemand måtte have erhvervet over de i stk. 1 nævnte genstande, bevares. Hvis der findes sådanne rettigheder, skal udstedelseslandet så hurtigt som muligt efter retsforfølgningen tilbagelevere genstandene til fuldbyrdelseslandet vederlagsfrit.

Artikel 23b

Udgifter

1. Fuldbyrdelseslandet afholder de udgifter, der måtte følge af fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre på dens territorium.
2. Alle andre udgifter afholdes af udstedelseslandet.

Kapitel 4 – Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 24

Beskyttelsesklausul

[udgået]

Artikel 25

Forholdet til andre juridiske instrumenter

1. Uden at dette berører anvendelsen heraf mellem medlemsstaterne og tredjelande, træder bestemmelserne i denne rammeafgørelse den 1. januar 2004 i stedet for de tilsvarende bestemmelser i de gældende konventioner om udlevering mellem medlemsstaterne.
 - a) Den europæiske konvention om udlevering af 13. december 1957, tillægsprotokollen hertil af 15. oktober 1975, anden tillægsprotokol af 17. marts 1978 og den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme af 27. januar 1977, for så vidt angår udlevering;
 - b) Aftalen mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater om forenkling og modernisering af metoderne for fremsendelse af anmodninger om udlevering af 26. maj 1989;
 - c) Konventionen af 10. marts 1995 om forenklet udleveringsprocedure mellem

medlemsstaterne i Den Europæiske Union;

- d) Konventionen af 27. september 1996 om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater;
 - e) Afsnit III, kapitel 4, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser.
2. Medlemsstaterne kan fortsat anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der er gældende ved denne rammeafgørelses vedtagelse, i det omfang de er mere vidtrækkende end dennes mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for overgivelse af personer, der er genstand for en europæisk arrestordre. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter rammeafgørelsens ikrafttrædelse, i det omfang de er mere vidtrækkende end dennes forskrifter og bidrager til at yderligere at forenkle eller lette procedurerne for overgivelse af personer, der er genstand for en europæisk arrestordre, navnlig ved at fastsætte kortere frister end de i artikel 17 fastsatte, ved at udvide listen over lovovertrædelser i artikel 2, stk. 2, ved at begrænse grundene til afslag i artikel 3 og 4, eller ved at sænke grænsen i artikel 2, stk. 1 eller 2. Aftaler som nævnt i foregående afsnit må under ingen omstændigheder påvirke forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er parter i dem. Medlemsstaterne meddeler inden tre måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttrædelse Rådet og Kommissionen, hvilke gældende aftaler som nævnt i første afsnit de ønsker fortsat at anvende. Medlemsstaterne giver ligeledes, senest tre måneder efter undertegnelsen, Rådet og Kommissionen meddelelse om nye aftaler som omhandlet i andet afsnit.
 3. I det omfang de i stk. 1 omhandlede konventioner finder anvendelse på medlemsstaters territorier eller på territorier, hvis udenrigs-anliggender varetages af en medlemsstat på hvilke denne rammeafgørelse ikke finder anvendelse, regulerer de pågældende konventioner fortsat forbindelserne mellem disse territorier og de øvrige medlemsstater.